

Stari in mladi Slovenec.

Lajati.

O. Lajati a) latrare, contumelia afficere, cf. lat. la-mentum, la-tro scr. rã; b) insidiari scr. lã capere, accipere v. lovũ.

S. Lajati latrare je tedaj tudi psovati in loviti, lajatelj, lajateljstvo insidiae, laj vituperatio, lajčivũ iurgiosus ki koga z lajnom, ali ki rad na druge laja; lanati t. j. zalajati serb. lanuti, (morebiti nam. lav-lajnuti; cf. gr. *ῥάω*.)

Lebedi.

O. Le ruski Slovan je ohranil še mojo obliko; ini pišete zdaj lobod, l a b o d - u d - u t. Kaj, ko bi se poprijel moje nekdanje pisave lebedi m. gen.-di cygnus?

S. Kakor drugi, tako jaz.

Ležaga.

O. I le ž a h ũ cetus, piscis cartilaginosus.

S. Korenike slovenske mi razun tega zaznamnja lahko l e g a n a, ali hrusta, ki leži, kakor kaki kit ali morski som!

O. L e ž a g a suff. videtur esse j a g a cf. vinjaga t. j. vinski grozd; l e ž a h ũ vox, ni fallimur, formata ad similitudinem graeci *κητος*, quod interpreti a *κεῖται* pendere videbatur.

Lemeši.

O. Aratrum, vomer; cf. oserb. lemić frangere rad. lem, unde l o m ũ; nserb. lemjaz sprosse (der leiter).

S. Jaz pravim sedaj lemež, drugi Slovani imajo pa lemeš in lemeš, kakor Vi. Lemez je črnogorski tudi prekla ali preklada na strehi.

Libavũ.

O. Liběvũ-ivũ gracilis; liběvati-ěvěti debilem fieri na pr. jeliko tělo silněetí, toliko duša liběvěetí.

S. Ker pravite nsl. libivo pulpa in čes. liběvy, libivy pulposus, mi utegne kterikrat služiti i Vaš libav-ev-iv (cf. schlank u. schwächtig).

Lisũ.

O. Lisũ m. vulpes mas, lisica f., lisę vulpecula.

S. Za mošk. imam nsl. lisjak in lisec; lis i l i s k a mi rabi malokdaj, pa je oblika pripravna. Vidim, da mi je pisati lisjak (Fuchs), lisica, lisjačica, ne pa lesjak (Holzer), lesica. Jeli korenika v stsl. listi čes. lest, lsti, instr. pl. lstmi, fraus dolus, listiti decipere (cf. goth. lists, germ. list)?

Lihû.

O. Lihû adj. redundans, nimius, comp. liše plus-maius; lihva usura (cf. goth. leihvan nhd. leihen) itd.

S. Slovani rabijo tolikrat besede iz te korenike; jaz jo imam že tudi v briz. spom. lih o-jedenje lih o-pitje t. j. premnogo, nezmerno jedenje in pitje; sicer pa morebiti v reku lih ali sodev (sodu-a, sodati, liho ali sodev igrati, so-déti)?

O. Stsl. tokûmoje i lihoje, hrov. tako ili liho, čes. suda či licha par-impar; lihû je tudi malus p. dobro ili liho, lisi ljudije, čes. lichy (schlecht, schwach; unaufrichtig; falsch, unecht, ungerecht).

Ličina.

O. Ličina larva, to kar krinka; ličiti formare, -se simulare, ličnikû sudarium (ličnjak).

S. Licedej in licemêrû simulator, hypocrita, fallax (Gleissner), iz lice in mêrû scr. mê, unde mêniti mutare, homo, qui vultum mutat.

Lobû.

O. Navadniše mi je lûbû calvaria, lubina calva, lûbinû i lûbivû; vendar tudi lubina in lûbina.

S. Rus ima sedaj lobû t. j. čelo, loban t. j. človek z velikim čelom, lobnoe mēsto t. j. morišče; Čeh leb (lbu) t. j. a) glavni črep ali čepinja, b) obel grič, holm ali kogel; lebk a čep in čelada; leban-en je česk. moravsk. pleša ali plešec. Nsl. pišete g-lu-lbanja cranium, lebk a galea.

O. Jarnik piše lb (die Stirne, Front, Rundung, Vorderseite, Kahle itd.), in izpeljuje iz tega Lubno, Lebinje, L'benče, Libič, L'belj (Loibl); L'beliče, L'bljana (in der Front der Citadelle — kremľ — erbaut) itd.

S. Linhart jo razlaga pa iz Luba, Lublena, Lublana (II., 206) ter pravi, da se s tem vjema celo nem. Liebe in Leben; jaz pa terdim, da so iz te korenike imena Leb (ne Leeb) Lebén-án-ar (ne pa iz nem. Leben), Lobar (cf. Kogelšek), in jako se mi zdi, da tudi stsl. lobûzati.

O. Lobûzati, lobyzati osculari, salutare, lobûzû, lobûyzanije osculum cf. nhd. lefse, quod cum lab in lat. labium, labrum cognatum est, ergo rad. lob cf. lat. osculum et nhd. maulchen, mündchen.

S. Kaj pa, ko bi lobû-yz-ati vjemal se z ljubiznû adj. amicus, exoptatus, ali z lizati lambere, ker pri besedici

le d v a vix pišete sami: cf. *jedva*, *quod fortasse pendet a pron. i et językū*, *quod cum liz lat. lingere cognatum putamus?* — *Lobyzati* cf. *ljubiti amare, osculari*; scr. *lahb*prehendere addito *sibilo*, *lubh* cupere. — *Bela Ljubljana* pa se mi je tolikanj priljubila, da jo čem, razlagajte jej ime kakor koli, pisati vedno *Ljubljana*, če je tudi precej že osivela.

Lovū.

O. *Lovū venatio, piscatio, lovū loviti, na lovēhu; lovīci, lovīcij venator.*

S. Pa imate tudi *lovlja*, *lovitva*, *loviteljstvo venatio*, *lovitelj*, *lovljenina praeda*; *lovīnikū-nica*; serb. *lovnja*. *Nsl. lavkati* t. j. *pabirkati* ali *paperkovati*; *hrov. lanuti vjeti in zalajati*; *rus. lovkij* t. j. *ročen* (*behend, gewandt*).

Loza.

O. *Stsl. palmes, vitis arbori applicata, lozije, lozinije palmites, sarmenta.*

S. *Nsl. je loza vitis ters, lozje tersje*, pa tudi po *Dolenskem* in *Notranjskem silva log* (*prim. lozar-logar, Förster*).

P a š n i k.

Učitelj naj pazi, da se mladost ne popači, in da se ne pogubijo leta, v katerih se za človeški blagor dá veliko storiti. Učitelj naj pa tudi pazi, da sam mladine ne popači. *Sv. Križostom* pravi: „Više cenim tistega, ki je zmožen odgojevati serca otrok, kakor vsakega slikarja in podobarja in više kakor vsakega umetnika“. Lahko je učitelj sam kriv, da se otroci privadijo mnogoterih napāk, namreč: 1. lažnjivosti, ako jim obljubi, pa obljube ne dopolni; 2. besedljivosti, ako jim pusti jezlati in jezik iztegovati in se izgovarjati na mesto vbogati; 3. mlačnosti, ako jim preveč na enkrat naloži, in jih neprenehoma kara; če jim nič ne reče, ako ravno ne storijo, kar jim je ukazal narediti; 4. nezarobljenosti; nezarobljeni otroci postanejo, ako jim učitelj gerde nespodobne imena daje; ako jih v pričo drugih ljudi sramoti, jih brez potrebe drugim toži, kako so malopridni in poredni; ako jih za malovredne reči oostro kaznuje in jim lepega pogleda ne dá; 5. nevbogljivosti, če jim ukaže, pa jih pusti, akoravno ne storijo, kar jim je rekel; če jim kazni zažuga, pa jih potem ne kaznuje; 6. prevzetnosti; prevzetni postanejo, ako jim pokaže, da so bogateji in ime-